

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2020. március 22.
(vasárnap)**

Horváth Géza

SZÜNTELEN IMÁDKOZZATOK!

Énekek: 258; 475

Alapige: Lk 18,1-8

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk, áldunk és dicsérünk, mert nagy vagy Te, és nagy a Te hatalmad; mert szerető Atya vagy, aki teremtettél, és gondviselő szeretetteddel fenntartasz mindeneket. Valljuk, hogy Te kormányzod ezt a világot minden benne lévő dolgokkal egyetemben. Tudjuk, hogy semmi nincs és nem is lehet, amit nem Te rendelnél el vagy engednél meg. Köszönjük, hogy Veled beszélhetünk, megszólíthatunk, és Te hallasz minket.

Köszönjük Neked hálaadással, hogy ha a harangszó most nem is ide a templomba hívott bennünket, de Előtted való elcsendesedésre, megállásra, az ige előtti alázattal való figyelésre. Köszönjük, hogy beszélni akarsz velünk, és minél nyomorúságosabb a helyzetünk, minél több félelem van a szívünkben, minél inkább bizonytalanok vagyunk, tudjuk, hogy annál fogékonyabbak leszünk a Te örökkévaló szavad meghallására, akaratod kutatására.

Ezért megvalljuk Neked, Urunk, hogy nem tudunk mást, csak megvallani most is bűneinket. Megvalljuk, hogy sokszor nem voltunk hálásak Neked a közösségért. Olyan természetesnek vettük, hogy alkalomról-alkalomra találkozhatunk, egymást láthatjuk, egymással beszélhetünk, egymásra mosolyoghatunk, és most, amikor elvételünk tőlünk egy időre, akkor megvalljuk Neked, Urunk, hogy bizony találkozásainkban voltak súrlódások. Bocsásd meg, hogyha a másikat nem tudtuk szeretni! Köszönjük, hogy tanítasz bennünket a kö-

SZÜNTELEN IMÁDKOZZATOK!

---

zösség hiánya által arra, hogy bizony becsüljük nagyra a gyülekezetet; értékeljük nagyra a találkozást; hogy az alkalmakat áron is megvegyük!

Kérünk Téged, Urunk, hogy könyörülj meg rajtunk, amikor Eléd hozzuk félelmeinket és gyülekezetünk minden tagját. Kérünk, hogy Te adj bölcseséget, türelmet, erőt, békességet szíveinkbe! Te segíts, hogy megtaláljuk a kapcsolattartás módját! Köszönjük azokat az eszközöket, amelyeket erre adtál. Kérünk, mutasd meg a Te hatalmad, ahogy Te tartasz a kezedben mindeneket, és mi a Te gyermekeidként boldogan valljuk minden körülmények között, hogy Tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség! Valljuk, hogy Te megtehetsz mindent, és köszönjük, hogy a Te gyermekeidet ezekben az időkben, nehéz napokban, hetekben vagy esetleg hónapokban is szereteteddel fogod hordozni.

Könyörülj meg rajtunk, Urunk, és légy köztünk!

Ámen.

Igehirdetés

Isten ígését olvasom a Lukács írása szerinti evangélium 18. fejezetének az első nyolc verséből a következőképpen: *„Monda pedig nekik példázatot is arról, hogy mindig imádkozni kell és meg nem restülni; Mondván: Volt egy bíró egy városban, aki Istent nem félt és embert nem becsült. Volt pedig abban a városban egy özvegyasszony, és elméne ahhoz, mondván: Állj bosszút értem az én ellenségemen. Az pedig nem akará egy ideig; de azután monda ő magában: Jól lehet, Istent nem félek és embert nem becsülök; Mindazáltal mivelhogy nekem terhemre van ez az özvegyasszony, megszabadítom őt, hogy szüntelen reám járván, ne gyötörjön engem. Monda pedig az Úr: Halljátok, mit mond e hamis bíró! Hát az Isten nem áll-é bosszút az ő választottaiért, kik ő hozzá kiáltanak éjjel és nappal, ha hosszútűró is irántuk? Mondom néktek, hogy bosszút áll értök hamar. Mindazáltal az embernek Fia mikor eljő, avagy talál-é hitet a földön?”*

Szeretettel köszöntöm a kedves testvéreket! Most valóban kicsit szétszóródva hallgatjuk az ígét, mégis Isten színe előtt, összegyűjtve lehetünk a kegyelem királyi széke előtt, a mi Urunk előtt, akié a föld és annak teljessége, aki él és uralkodik örökkön-örökké. A gyerekeknél éppen két hete hangzott el a vasárnapi istentiszteleten, amikor még szinte teljes számban együtt voltunk, a hamis bíró példázata, mi pedig, felnőttek, ezen a héten olvastuk a Bibliaolvasó Kalauzunk szerint. Ezt általában úgy ismerjük, hogy a hamis bíró példázata, és nem úgy, mint a kitartóan könyörgő özvegyasszony példázata. Pedig így is emlegethetnénk, mert tulajdonképpen erről van szó.

Jézus két dolgot tanít nekünk ebben az ígében. Először is azt, hogy kitartóan kell imádkoznia az Isten gyermekeinek, másodszer pedig: ilyen kitartóan, imádságos szívvel kell visszavárnunk a mi Urunkat, Jézust, amikor visszajön ítélni élőket és holtakat. Ez a példázat mégsem a hamis bíróról szól,

de lehet, hogy nem is erről a kitartóan imádkozó özvegyasszonyról, hanem a mi hatalmas Istenünkről, hiszen Jézus Krisztus így mutatja be a mi Istenünket ebben az igében, hogy igazságot szolgáltat az Övéinek. Nézzük, hogy miről szól ez a példázat, és milyen tanulsága és tanítása van a mi számunkra!

Van egy özvegyasszony, aki a világ szemében talán megvetett, másoktól elnyomott vagy kihasznált, akinek ügyét elferdítik a bíróságon, nincs protektora, nincs befolyása, nincs pénze, amivel úgymond mindent el lehet intézni, mégis Jézus odaállítja minden Bibliát olvasó vagy ismerő ember elé ezt az asszonyt a hit és imádság példajaként.

Adja meg az Úr, hogy bennünket, Isten gyermekeit, oda lehessen állítani ma is a kitartó imádság példajaként, a hűségesen könyörgő ember példajaként! Odaállítani a ma embere elé, a világ elé, a hitetlenek és istentelenek elé, mindazok elé, akik között élsz! Állítson oda Jézus bennünket, hogy mi ebben a helyzetben, amelyben van az ország és ez a világ, ne sopánkodjunk, ne panaszkodjunk, ne keseredjünk el, hanem imádkozzunk és tegyünk bizonyosságot, hogy kinek a kezében van az életünk, vagy mennyire vagyunk engedelmesek a felettes hatóságnak azzal, hogy betartjuk a szabályokat!

Isten több helyen állítja a hívőt példaként a többiek elé. Az apostol a presbitereket állítja példaként, hogy legyenek példányképei a nyájnak. Az Ószövetségben azt olvassuk, hogy az Isten gyermekei legyenek olyanok, mint a csillagok, akik fénylenek a sötét világban. Legyünk olyanok, mint Ábrahám, ezekben a napokban, hetekben vagy esetleg hónapokban, aki imádkozik Sodomáért, bár az Isten ítélete jogos, megérdemelt, a város nem szólhat semmit, Ábrahám mégis könyörög: Uram, az igazakért, akiket ott találsz, a Te gyermekeidért ne pusztítsd el ezt a várost! Legyünk hasonlóak ezekben a napokban Mózeshez, aki mikor Isten népe az amálekítákkal harcol, felemeli a kezeit, és könyörög! És tudjuk, hogy amikor a kezeit leengedi, akkor Amálek áll győzelemre, de amikor felemeli vagy tartják a kezeit az ő drága szolgatársai, akkor megint Isten népe áll győzelemre.

Igen, testvérek, ilyenek vagyunk mi is ezekben a napokban talán, mint ez az özvegy: kiszolgáltatottak, védtelenek, akik meglátjuk, hogy milyen erőtlenekek vagyunk, és hogy az erőnk önmagában semmit nem ér. Mégis, ennek az özvegyasszonynak van fegyvere: a kitartó imádság és a hűséges könyörgés. Ennek az özvegyasszonynak a fegyvere az állhatatos zörgetés, amelyre még ez a hamis bíró is enged, és igazságot szolgáltat neki. Nekünk is van egy olyan fegyverünk, ami másnak nincs, ami a világ hatalmasainak nincsen. A világ vezetőinek se biztos, hogy van ilyen fegyverük, de az Isten gyermekeinek, ennek az összegyűjtött kicsiny seregnek, kicsiny nyájnak, amely „megvetett, de szent megújulásért és békéért eped”, ezekben a napokban van egy nagy lehetősége és egy drága kiváltsága: az, hogy zörgessen! Így, mint ez az özvegyasszony, ne nyugodjon bele abba, ami vele történt, hanem kérje ügyének az elintézését!

SZÜNTELEN IMÁDKOZZATOK!

Amikor Jónás alszik a hajóban, akkor a kormányos felébreszti azzal, hogy „kelj fel, kiálts a te Istenedhez, hátha gondol velünk az Isten, és nem veszünk el!” Igen, ilyen idő ez a mostani is, mikor Isten felébreszt, és adja az Úr, hogy minél többen felébredjenek! A világ fiai közül, a hitetlenek és az istentelenek közül is felébredjenek sokan, és elkezdjenek kiáltani az élő Istenhez, aki szabadító, aki ura ennek a világnak, hogy hátha nem veszünk el!

Miről szól ez a példázat? Egyrészt „szüntelenül imádkozni kell és meg nem restülni” – mondja az Úr Jézus, és ahogy befejezi: „az embernek Fia mikor visszajön, vajon talál-e hitet a földön?” A Máté evangéliuma 24. fejezetében olvasunk a Jézus visszajövetelét megelőző időkről, és Jézus ott elmondja, hogy miről fogunk hallani: háborúkról, háborúk híreről, döghalálról, vagyis járványokról, hiszen ez az akkori időben ezt jelentette. De amíg bennünket nem érint, amíg ezeket csak hallomásból ismerjük, vagy ezek a világ másik részén pusztítanak, addig csak nyugtázzuk az eseményt, szörnyülködünk vagy sajnálkozunk, de most, amikor bennünket ér, vajon imádkozunk-e? Itt már több van, mint a szörnyülködés! Itt többnek kell lenni, mint a sajnálkozás! Itt imádságnak kell történni, amikor életünket felborítják a történt dolgok; amikor szívünkben ott van a félelem; amikor nem tudjuk, hogy mit hoz a holnap, akkor legyünk biztosak benne, hogy semmi olyan nem történik, amit az Úr előre meg nem mondott, és amiért ne lehetne könyörögni és imádkozni!

Az embernek Fia vajon talál-e hitet a földön? Valljuk meg őszintén, Jézus Krisztus előrevetíti, hogy ezen a földön nem a hit fog terjedni, hanem a hitetlenség. Ezen a földön nem az igazság fog terjedni, hanem az igazságtalanság. Nem a szeretet fog bővülni, hanem a szeretetlenség fog eluralkodni. Vajon nem úgy van-e a mostani időben, mint a Mózes 1. könyvének 6. fejezetében: azt látja az Úr, hogy az ember gonoszsága megsokasult a földön; megbánta azért az Úr, hogy embert teremtett! És aztán jön Noé korában Isten jogos ítélete. Vajon a ma embere gondol-e arra, hogy az imádság fegyverét, az imádság lehetőségét és ajándékát azért kaptuk, hogy kérjük az Urat úgy, ahogy a beköszöntő igében, Jóel próféta könyve 2. fejezetéből hallhatuk, hogy ráirányítsa figyelmünket arra az Úrra, aki hosszútűró, irgalmas, aki már eddig is hosszan tűrt érettünk, és aki már eddig is olyan sok mindent elnézett ennek a világnak!

Vajon talál-e hitet a földön? Vajon talál-e hűséges imádkozókat Jézus, amikor visszajön? Vajon ilyen könyörgésben talál-e téged vagy engem? Augustinusról írják, aki nagyon megértette az evangélium üzenetét, és amikor még feslettségben járt, bűnös életet élt, a szórakozás volt mindene, a barátok, a társaság, de amikor hazament, az édesanyját majdnem mindig ott találta ébren és imádkozva. Az édesanyja szobájában égett a gyertya, és ott találta édesanyját mindig a térdein, könyörögve. Könyörgött a fiáért, hogy Isten szólítsa meg; adjon neki új szívet; ajándékozza meg új élettel, és megtörtént. Kapott új életet és kapott új szívet. A reformátorok elővették annak idején az ő

tanításait, hogy ő hogyan látta az evangélium üzenetét, és azt mondták, hogy igen, jól látta Augustinus. Fontos része volt ennek, hogy valaki térdre hullva tudott könyörögni az Úrhoz az ő fiáért.

A hamis bíró példázata nem az azonosságban rejlik, hanem éppen az ellentétben. Nem lehet azonosságot, párhuzamot vonni a hamis bíró és Isten között. Vannak olyan kijelentései az igének, amikor épp az ellentétre kell figyelni, és nem az azonosságra! Gondoljatok arra, amikor azt mondja Jézus: „Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérik tőle?!” Ez a példázat arról szól, hogy ha egy ilyen istentelen és embertelen bírót, aki hamis az ő hivatalában, kitartással rá lehet venni, hogy intézze el ezt az ügyet, mennyivel inkább a mi mennyei Atyánkat. Mennyivel inkább hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése! Az özvegy ezelőtt a tisztségéhez méltatlan, embertelen és istentelen bíró előtt sem teszi le a könyörgés fegyverét, mi pedig a bennünket szerető, értünk Fiát adó mennyei Atyát, az igaz Bírót fárasztjuk hallgatásunkkal, aki beszélni akar velünk? Aki arra teremtett minket, hogy partnerei legyünk a beszélgetésben? Aki társunkká akart lenni ezen a földön? Vajon kitartóan tudunk-e imádkozni?

Ez az asszony nem maga veszi kézbe az ügyeit, hanem várja a bíró döntését, hogy ő járjon el az ügyében. Ez a hit. Azért szólal meg a példázatban imádság és hit együtt, mert az imádság és a hit kéz a kézben járnak egymással. Egyik nincs a másik nélkül: aki hisz, az imádkozik, és aki imádkozik, az hisz, mert egészen bizonyos benne, hogy akitől kér, az majd ad. Két veszély fenyegeti az imádkozó embert. Az egyik, amikor valaki úgy gondolkozik, hogy nem szükséges imádkozni, a másik pedig, amikor valaki úgy gondolkozik, hogy nem érdemes imádkozni. Legyen előttünk a sok-sok bibliai példa, a sok-sok biztatás, hogy szüntelenül imádkozni kell, és meg nem restülni!

A példázatban többször előfordul egy kifejezés, amit hadd említsek meg, mert kétféle fordítás lehetséges! A Károli Bibliában így olvassuk ezt az igét, hogy „Állj bosszút értem” – kéri az özvegy, és Jézus is így használja: „Hát az Isten nem áll-é bosszút az ő választottaiért, kik ő hozzá kiáltanak éjjel és nappal...? Mondom néktek, hogy bosszút áll értök hamar.” Az újabb fordításban úgy olvassuk, hogy „igazságot szolgáltat övéinek”, és az özvegyasszony azt kéri, hogy „szolgáltass igazságot nekem!” Az a szó, ami itt szerepel a Bibliában, mindkettőt jelenti. Mindkét jelentés számunkra nagyon beszédes kell, hogy legyen, én mégis inkább amellet maradnék, hogy „igazságot szolgáltat”, és nem amellet, hogy „állj bosszút értem”.

De mit jelent itt ez a kifejezés? Azt jelenti, hogy amikor a bíró igazságot szolgáltat valakinek, az valakinek nem lesz jó. Az a másik úgy fogja érezni, hogy a bíró bosszút állt rajta, akinek igazságot szolgáltat, az pedig belekapaszkodik abba, hogy igen, nekem van igazam. Kettő nem járhat jól, csak az egyik! Ezért ez a kifejezés nagyon fontos itt: „szolgáltass igazságot nekem”,

SZÜNTELEN IMÁDKOZZATOK!

---

mert ebben az igeversben láthatjuk a hívők Jézus Krisztusban kapott, Isten által odaadott ajándékát, mert Jézus Krisztus a mi igazságunk! Azt mondja Pál a Korinthusi levélben: „Ő adatott nekünk *igazságul*, *szentségül*, *bölcsességül*, *váltságul*.”

De, kedves testvérek, amikor Isten az Övéinek igazságot szolgáltat; amikor az Övéit Jézus Krisztussal megajándékozza, és igazságának hófehér ruhájába öltözteti, akkor ne felejtjük el, hogy van, akin pedig bosszút áll! Az Ő haragja kitöltött nagypénteken, a kereszten Jézusra! Így van itt ennek a két szónak jelentése együtt, Jézus Krisztus golgotai keresztyében, mert ahhoz, hogy te elmondhasd: Ő adatott nekem igazságul, közben Neki adattak az én bűneim büntetései. Az ügyemben javamra döntött Istenem, az Ő Fiát pedig nem kímélte! Őt sújtotta, ahogy Ézsaiás megjövendölte: betegségeinket Ő viselte, Őt sújtotta az Úr. Igen, mert az, hogy te igazságot kaptál Krisztusban; hogy a bűneid megbocsáttattak, annak a másik oldala az volt, hogy Őreá vetette mindannyiunk bűnét!

Éppen ezért, amikor te igazságot kérsz Istentől, hogy „szolgáltass nekem igazságot”, akkor csak egyetlen vágyunk, kérésünk legyen, testvérek, mégpedig az, hogy „add nekem Jézust”! Ajándékozz meg a Fiúval! Hadd legyen bennem, hadd legyen szívemnek lakója Jézus Krisztus! Hadd legyen Ő az én igazságom! Vajon imádságod tárgya-e az, hogy „Ő legyen az én igazságom”?

Valakitől kaptam a héten egy levelet, amelyben leírta életének sok nyomorúságát, nehéz küzdelmeit, csalódásait, és a végén egy mondatban azt jegyezte meg: de csak az Úr maradjon meg nekem! Mindent elveszthetek, de csak az Úr maradjon meg nekem! Vajon ez a mi imádságunk, amit az énekíró úgy írt meg, hogy „Csak azt el ne veszítsem, Mi benned, ó, Úr Isten, Remélni megtanít”? Kívánom, hogy ezekben az időkben éljük át az ige igazságát: „Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?”; és valljuk azt is, amit Bethlen Gábor fejedelem tett hozzá, nem igeként, nem Istentől ihletett beszédként, hanem személyes hitvallásként: „Senki nincsen, bizonytal nincsen!”

Milyen jó, hogy a kegyelem királyi széke előtt megállhatunk! Lehet, hogy be vagyunk zárva az otthonainkba, lehet, hogy négy fal között töltjük a napokat vagy heteket, aggódva figyeljük a híreket, hogy a világon vagy országunkban milyen irányban, mennyire terjed a vírus, de vajon mennyi imádság száll az Úr elé? Vajon tudjuk-e, hogy Neki mindenre van hatalma? Vajon tudjuk-e, hogy az Ő kezében vannak mindenek, ahogy a hitvallásunk írói megfogalmazták, hogy „nála nélkül senki és semmi még csak meg sem mozdulhat”? Vajon így állsz-e az Úr előtt, testvérem, a gyülekezet nagy közösségével és velem együtt? Vajon térdre hullsz-e, ahogy a Halleluja énekekben énekeljük, hogy „Hullj térdre, mert csak az győz, Ki térden állva küzd!”

Ezekben a napokban nem az győz, aki nem megy ki. Nem az győz, aki maszkot hord. Nem az győz, aki az immunrendszerét erősíteni akarja, hanem az fog győzni, aki térden állva küzd! Aki térdre tud borulni, és azt tudja

mondani: igen, méltó a Te büntetésed, Uram, de kérjük, hogy térj hozzánk! Aki azt tudja mondani ezekben a napokban: csak Jézus maradjon meg nekem, a Vele való kapcsolat, közösségem, a drága vérenek naponként bűnbocsátó ereje és hatalma! Ez vegyen körül, és köszönjük meg, hogy Jézus Krisztus a miénk: a Benne kapott váltság, a Benne kapott üdvösség, mert ha Jézus Krisztus visszajön, akkor ezt a hitet fogja keresni a földön! Ezt a hitet, amely tudott könyörögni; amely tudta, hogy kitől kér; amely tudta, hogy Ő jogosult ezt elrendezni; amely tudta, hogy neki van hatalma és van ereje! Hogy Ő a mi Atyánk, aki Jézus Krisztusban megajándékozott mindennel, ami az életre és a kegyességre való!

Mire tanított a mai igénk? Arra, hogy imádkozni kell, és meg nem restülni! Arra, hogy várjuk vissza Jézus Krisztust, hogy komolyan az ajtó előtt áll; közel van a visszajövetel! Találjon bennünket, téged és engem hűséges imádságban! Találjon bennünket ezekben a napokban is leborulva és könyörögve Ő előtt! Kérjük most is imádságban, hogy Isten könyörüljön rajtunk, és áldjon meg minket!

Ámen.

Imádkozzunk!

Olyan sok mindent elvesztettünk ezekben a napokban, Urunk! Elvesztettük részben a szabadságunkat, a mozgásterünket, sokan elvesztik egészségüket, és olyanok is vannak, akik elvesztették életüket. Mégis köszönjük Neked, hogy a mai igében is egy olyan dolgot ragyogtatsz előttünk, amelyet nem veszítettünk el, amelyet ott a szobánkban is gyakorolhatunk, teljesen függetlenül attól, hogy milyenek a körülményeink, hogy hol vagyunk, hiszen Te azt mondtad, hogy bármely helyen segítségül lehet Téged hívni. Köszönjük, hogy gyermekeket és felnőtteket egyaránt, akik a Tied, akik Hozzád tartoznak, megajándékoztad a Vele való beszélgetés lehetőségével. Köszönjük, hogy úgy imádkozunk, hogy tudjuk, füleid ott vannak a mi imádságainkon, szemeid a Téged félőkön.

Hadd köszönjük meg Neked azt, Urunk, hogy kezedbe tehetjük életünket! Kérünk, hogy áldd és őrizd meg a gyülekezetünk kicsinyeit, nagyjait, az öregeket és a betegeket! Köszönjük, hogy Előtted megállva ezekben a percekben, ezekben a pillanatokban is egy nép és egy sereg lehetünk. Köszönjük Neked, hogy dicsérhet Téged a mi szívünk, és könyöröghetünk ezért a teremtett világért, amelyet az elmúlt évezredekben bűnei ellenére elhordoztál és megtartottál. Mi azt szoktuk kérni, hogy gátold áradását a sok gonoszságnak, de most azt kérjük, hogy Te segíts rajtunk! Te könyörülj meg az embervilágon, hívőkön és hitetleneken egyaránt! Hozd fel napodat gonoszokra és jókra egyaránt, és kérünk, hogy Te akadályozd meg a vírus terjedését! Tudjuk, hogy Tőled kell kérnünk, mert erre csak Neked van hatalmad. Mint ahogy látjuk, a világ hatalmasainak erre nincs hatalma. A világ tudósainak erre

SZÜNTELEN IMÁDKOZZATOK!

nincs hatalma. Hadd lássa meg mindenki, hogy egyedül a Te kezében vagyunk, egyedül Tőled függünk!

Kérünk Téged, drága mennyei Atyánk, aki Jézus Krisztusban ideadtad nekünk az üdvösséget, a váltságot és bűneink bocsánatát, könyörülj rajtunk! Te hordozz bennünket, te adj a szívünkbe békességet, türelmet, megértést, bölcsességet, és kérjük ezt a körülöttünk lévők számára is! Te vigasztald gyászolóinkat, akik a múlt héten temettek, vagy akik most fognak ezen a héten! Te légy a betegeinkkel, Urunk! Te légy minden egyes gyülekezeti tagunkkal, kedves testvérünkkel, és kérünk Téged, add meg nekünk a mihamarabbi találkozás drága lehetőségét, hogy újból a gyülekezet közösségében dicsérhesünk Téged, és magasztalhassuk a Te drága nevedet! Maradj velünk, kérünk! Ámen.

475. ének

Tinódi Sebestyén, 1546.

»I- mád-koz-za-tok és buz-gón kér-je-tek!«

Bű-nös vol-tun-kért, U-ram, ó ne vess meg!

Tisz-ta szí- vet és Szent-lel- ket adj nekünk,

Hall-gass meg Fi- ad ne-vé-be , ha ké- rünk.

2. „Keressetek buzgón és megtaláltok!” — Téged keresünk, Uram: hogy bűn s átok Erőt ne vegyen mi rajtunk, légy nekünk Égi útunk, igazságunk, életünk!

3. „Zörgessetek buzgón Isten ajtaján!” — Elfáradtunk, Uram, e világ zaján; Ó, nyisd meg az égi béke szép honát, Add, hogy zenghessünk örök halleluját!

Legid. Victor János, 1860–1937.